

Neopakovatelná

DJ Wich

Jako velbloud, velmi bloudím městem,
připadám si nesmrtelnej páč zevling je věčnej,
zapletenej stužkou jako dárek pod stromečkem,
tahám sebou blok, protože longboard je moc těžkej.

Hrůzu v očích, celej křehkej, při pomyšlení,
že to všechno mám jen ve svejch, rozebranej,
v jednom kuse hlava bez toho už jde kolem,
nohy na ramena dřív než mě přejde prdel.

Nervy na pochodu, přesto mi to přijde boží,
protože takhle mě těžko ještě někdy něco složí,
takže žádný dvakrát nový, jeden hot a druhej čehý,
každodenní opakování který mě jen tak neomrzí.

Jednou zaporný, po druhý kladný, opaky a protiklady,
někdy věci nejsou proti nám ani z opačný strany,
připomína mi to teď a tady
pomáha zapomenout na spomínání.

Opakem života není smrt, ale umírání,
bytí zase užívání, evoluce přežívání,
a duše kudy, pomoci rady,
sloky nejsou jako refrén, jinak by se opakovali.

(2x)

-

Pokud jde o mě Matka moudrosti je spokojená,
jinak je všechno stejný, stejně je všechno jinak,
ať si bezdomovec nebo prostě všude doma,
každej den nová škola, proto nejde opakovat.

-

Tak to by sme měli, první refrén,
čas jít hledat další opačnej extrém,
svůj vlastní opak nejde měřit dvojím metrem,
jak částice antihmoty anihiluju když se střetnem.

Jdeme do plnejch, nedoplňuju se,
když si na sebe vezmeme modrou tak zbledne,
takovej opak, často svádi jako okap,
vodu do kádi, odvádí po špatnejch stopách.

Když jsi v koncích a otočíš se o stoosmdesát,
měl bys vidět začátek, ale kdeže,
přesto že to spolu souvisí málokdy to k sobě vede,
to si pak jeden připadá jak ocas kterej se psem vrtí.

Protějšky jsou zaměnitelný,
ani život nekončí po každý smrti,
hlava tá to umí zamotat,
oči totiž viděj obráceně, historie se opakuje.

Okamžik naopak...

(2x)

-

Pokud jde o mě Matka moudrosti je spokojená,
jinak je všechno stejný, stejně je všechno jinak,
ať si bezdomovec nebo prostě všude doma,
každej den nová škola, proto nejde opakovat.